

Esimene vestlus !

1. Ei tea kus, ei tea millal, võibolla kohtume me sillal,
Võibolla kohtume ka all, sest tema käes on pall „штурвал“.
Kuid võin ma julgelt öelda teile, see mees ei ole „eile-meile“.
Ta on kui lillekene rohus, kuid tunneb kes ja mis on ohus!
2. Aitäh, et oled siin ja praegu, las teised kuulaku ja kaegu,
Mis on su mõtte juur ja sisu, sa ära teisi põhja kisu.
Sa oled põhjas ise käinud, ka mina olen põhja näinud.
Just sellepärast vaata üles, maa ja taevas on su süles!
3. Sa oled mees, ma pole naine, sa pole joonud, ma olen kaine,
Sa teed ju tööd ja ma teen kah, ses male mängus ma sul teen šahh.
Su kuningas võib saada surma, kui kerge vea teed või julma,
Ka rünnakuks võib olla kaitse, me ajalool on oma „maitse“!
4. Su väsind silmad, väsind pilk, sa tead Reinu, kes on kilk.
Me juttu algus on siin tuhm, sest keegi meist on üsna juhm.
Kuid vigu elus teevad paljud, naised, mehed ja ka kaljud,
Ja isegi Omar Haijam, võis veerand elu olla „пьян“!
5. Meil algus vestlusel on rabe, see nagu mäng, mil nimeks kabe.
Sa annad tuld, ma pean lööma, kuid reeglid võrdsed, pead sööma.
Nii pooled nupud on meil läinud, me nagu poleks ki neid näinud.
Nüüd vestlus muutub, tõuseb päike, meil pole sõna, mis on väike!
6. Detail detaili külge löödes, nii tuhest tõuseme me söödes,
Kontrollid sa emotsiooni, ka mina jälgin omi jooni.
Me jutu teemad on nii laiad, et lõpuks püsti on meil vaiad
Ja ehitatud saab ka kai ja silitatud „naise sai“!
7. Sa pole vaenlane siin mulle, ka mina pole seda sulle.
Kui seda tead, siis on hea, kui vastus ei, siis teed sa vea.
Kui vigadest sa õppust võtad, siis varsti ise appi tõttad.
Sa saad siis aru, kes on juur ja kellel ajus kubatuur!
8. Kes kitsi on? Kas naine, mees? Või hoopis keegi nende sees.
Ja miks siin lapsed teevad kisa, kolm korda ema üks kord isa.
Sa saad siis aru, kus on jõud ja kus on pikalt olnud põud.
Sul hakkab imelik ja häbi, ka minu tee käis sealt läbi!
9. Sa oled olnud tubli mees, kuid kahjuks oled ikka pees.
See pole miinus, see on pluss, sest nüüd sa tead, mis ja kus!
Sa samuti nüüd leidsid koha, kus kaardile võid panna „loha“,
Kompass, tuli, liiter vett – teel mis ees, seal pole mett!
10. Kuid näed sa loodust ja näed palju, sul armsaks muutub iga kalju,
Ka põldu austad varsti sa, sest seda austan praegu ma.
Võibolla on see kõik miraaž, fatamorgaana, sabotaaž
Ja oled sina see, kes tark, mina lihtsalt haige „kark“!

11. Ei tea meie, mis meil ees ja millises me hetkel vees.
Ja me ei jälgi hetkel tuult, mis puhub oksad varsti puult,
Ta murrab samuti ka tüved, siis kaovad siin paljud hüved!
Jääb ilma mõisusest me mast, ta saab siis aru, et on last!

12. Orkaan võib murda puid ja maju, me pole näinud sellist raju,
Kuid mehed selleks siin ju ongi, et elu oleks keset kongi
Ja kongil oleks ruumi palju ning labaseid ja rikkaid nalju.
Me lõpuks murrame ka maha, kõik need, kes saada tahavad taha!

13. Me vestlus polnudki veel läbi, kui hakkas minul raskelt häbi.
Ta küsis seda, küsis teist, mu vastus oli siin: „üksteist“.
Kas olime me ühel lainel? Mis on me hind? Mis hind me mainel?
Ja mis siin tähendavad sõnad, neil erinevad on ju kõlad!

14. Need teemad, mis meil olid ees: rünnak, kaitse, paat, mis vees.
Ja siis mis seisus on see paat, mul tuli meelde üks tsitaat:
„See pole tiik ja pole järv, siin pole tähtis, mis teeb värv,
Need sõnad öeldud juba ammu: jõud on meestes, kes peab sammu!“

15. Ei näe me vette, mis on ees, ei ole peeglit ka mis ees.
Kuid vestlus oli üsna elav, ei löödud mind, ma oli lebav,
Ma olin samuti ka õhus, mu kaitse oli niivõrd tõhus
Ja mind ei nähtud soises vees, sest roosad prillid olid ees!

16. Ma lendan mõtetega siin, las olla mõte see – vaktsiin.
See pall on olnud nõnda kreenis, et vead sügaval meil veenis.
Siin lõikust vaja, kus on nuga, las tuleb verd, las tuleb juga.
Me loodusest siis saame jõudu, et raskust taluda ja põudu!

17. On ränk see koorem ja see jutt, see vestlus oli raske rutt.
Ei olnud minus aru, võlu ei leidnud mina õigeid sõnu.
Kuid need, mis leidsin, olid kajad ja nende tähendustel rajad.
Nii lõpuks oli kaart me ees, kus rajad pinnal ja ka vees!

18. See kõik sai alguse nii kähku ja põles nagu tiku leek,
Me läksime siis rahus lahku, tikk süütas küünla – põleb leek!
Kus on ta hetkel, ma ei tea. Kas tegin vestlusel ma vea?
Kas üldse oli vestlust vaja? Kes leidis vestlusele raja?

19. Kust tuleb see, mis teha homme, kust tuleb see, mis õige on?
Kuid elu pole süüa komme, kui naabril elu „не резон“!
Me pilgud võime lasta maha ja las siis elu keerab taha,
Või hoopis vaatame me üles, sest naised-lapsed meie süles!

20. Nüüd on see kohtumine läbi. Kas olen puu või olen käbi?
Või olema ma peaks maa? Kas vesi, õhk saaks olla ka?
Kui looduses on jõudu palju, siis jõud ka mehes, kes teeb nalju.
Me sünnime ju siia paljalt ja mõistust ammutame naljalt!

Autor: Mühka - Must üksik hunt kes austab
Kirjutatud: 19-21.02.2016
Korrektor: Tõrvi

штурвал – lennuki rool, juhtkang
пьян – purjus
не резон – pole võljarääsu, pole ust, tume tulevik, ...

Mühka luule: www.atnobe.ee/luule

See on luuletus sellest, kuidas kohtuvad „kaks mäge“. Üks on „avatud ja kõrge“, teise „tiip on aga udus“! Küsimus – kumb mägi on kõrgem ?

Sama „seis“ on inimestel, kui nad vestlevad omavahel. Kui toimub argumenteeritud vestlus, siis on OK! Aga kui naine suhtleb oma abikaasaga, siis on Kas üldse on ajaloos mees naist vestlusel võitnud? Argumenteeritud vestlusel ehk isegi on, aga vestlusel Kodus ei ole arg. vestlus – sest seal on monoloog! Ja-jah naised, monoloog!

Kilk Reinu ees palun vabandust! Minu originaalis oli teie perekonna nimi suure tähega! Korrektor parandas tähe väikseks. Kui teie lubate kasutada suurt tähte, siis parandan ümber. Korrektor oli igati pädev eesti keele grammatikas, palun seda talle pahaks mitte panna! Ta on õppejõud.

Respekt lugejate vastu